Написав Артемук Мирослава
Понеділок, 12 грудня 2022, 17:28

У кожного в житті своя дорога.
У кожного в житті є своя біль.
У кожного свої стосунки з Богом.
І кожен має свою власну ціль.

Хтось йде туди, куди ще не ступала
В цім світі нічия іще нога…
А хтось ступити й кроку сил немає
Тому, що ніг у нього і нема.

Хтось виливає розпач перед Богом,
Чиясь душа горить, мов у вогні…
А хтось давно сидить в гріха болоті
І топить своє горе у вині.

Комусь так легко ближніх ображати,
Сміятись, кепкувати геть з усіх,
А інший словом може обійняти,
Підтримать так, як ще ніхто не міг.

Хтось на незручність завжди нарікає
Коли в житті часом чогось нема,
Не думавши, що хтось цього немає
Не день й не місяць, може рік чи два…

Хтось звик комфорт завжди й в усьому мати,
Якщо не так щось, це уже біда…
О як ми з вами звикли забувати,
Що все пройде, як витече вода…

Коли Господь відняв від нас маленьке,
На трішки в чомусь Бог нас обділив,
Багато з нас впустили сум в серденько…
А хтось «СПАСИБІ» Богу говорив.

Так. Кожен з нас свою дорогу має.
І кожен переносить свою біль.
І з кожним Бог з любовю розмовляє
І кожному дає багато сил.
Та результат буває такий різний
Від цих страждань й від цих випробуваннь,
Хтось з нас стає суворим, злим і грізним
Неначе той, розлючений Аман.

А хтось бере з прожитого уроки,
І навпаки – покірнішим стає.

Знайшовши силу і підтримку в Бозі,
Хоч й сильно впавши знов з колін встає.

Ми всі в житті таі несхожі й різні,
І кожному по різному болить,
Але у Бозі всі ми друзі – Рідні,
А рідні люди будуть вас любить.

Отож не будем ближніх докоряти,
Бо в кожного свій власний шлях і біль.
А краще всіх в дорозі підкріпляти
Щоб нас самих хтось потім підкріпив.

Давайте завжди Господа триматись,
І щоб не сталось йти і не здаватись.
Усе що маєм, все воно пройде
І зустріч з Богом у життя прийде.

Не забуваймо хто ми, й ким ми є
Віддаючи від свого і своє.
Зміцняймось любі! Й йдем до перемоги.
Все буде добре. Бо ми діти Бога.
Амінь.22.11.2022р.